

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 278/2019-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. októbra 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti LUXIS, s. r. o., IČO 46 274 880, Račianska 77, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. Martinom Kováčsom, advokátska kancelária, Ružová dolina 613/17, Bratislava, vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 1 a čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 134/2014 a jeho uznesením z 26. júla 2018, ale aj čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cob 16/2019 a jeho uznesením z 29. mája 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti LUXIS, s. r. o., **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola elektronicky 8. septembra 2019 doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti LUXIS, s. r. o.,

IČO 46 274 880, Račianska 77, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 1 a čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 134/2014 a jeho uznesením z 26. júla 2018, ale aj čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cob 16/2019 a jeho uznesením z 29. mája 2019.

2. Sťažovateľka namieta, že vzhľadom na čl. 127 ods. 1 ústavy, § 41 ods. 1 a 2 písm. f) a § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj § 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku sťažovateľke nie sú dostupné žiadne iné právne prostriedky, ktorými by sa mohla domáhať vykonania nápravy v súvislosti s nezákonným postupom a uzneseniami okresného súdu a krajského súdu, ktorými došlo k porušeniu jej označených práv podľa ústavy a dohovoru. Sťažovateľka vyčerpala všetky riadne opravné prostriedky, použitie ktorých v danom prípade existujúca právna úprava umožňovala, avšak k zjednaniu nápravy a odstráneniu nepriaznivých následkov nezákonného zásahu a porušenia základných práv sťažovateľky do podania ústavnej sťažnosti nedošlo, pričom iné právne prostriedky (dovolenie) v danom prípade nie sú prípustné.

3. K porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a práva konať pred súdom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na verejné vyhlásenie rozsudku podľa čl. 142 ods. 3 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru, ale aj práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru došlo vydaním rozhodnutia vo veci samej vo forme uznesenia o zamietnutí návrhu. Ide o taký postup, ktorým okresný súd porušil niekoľko základných práv sťažovateľky, keďže o veci samej mal rozhodnúť rozsudkom. Rozhodnutím vo forme uznesenia namiesto rozsudku tak došlo k porušeniu práva sťažovateľky na verejné vyhlásenie rozsudku a práva na vyhlásenie rozsudku v mene Slovenskej republiky v zmysle čl. 142 ods. 3 ústavy, ako aj základného práva na dvojinstančné konanie, teda práva podať opravný prostriedok. Návrh na súpis hnutelných vecí podľa ustanovenia § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzhľadom na tento špeciálny postup bol vecou samou, bol teda samotným predmetom konania,

o ktorom mal okresný súd povinnosť rozhodnúť rozsudkom, a nie uznesením (§ 234 a § 212 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Pokiaľ i napriek tomu rozhodol uznesením, odňal sťažovateľke právo v zmysle čl. 142 ods. 3 ústavy.

4. Podľa sťažovateľky okresný súd vydaním uznesenia namiesto rozsudku odňal sťažovateľke právo na podanie opravného prostriedku, ktoré by jej za bežných okolností patrilo. Vydaním uznesenia namiesto rozsudku vo veci samej okresný súd odňal sťažovateľke právo konať pred súdom a znemožnil jej domáhať sa preskúmania súdneho rozhodnutia v medziach kasačného opravného prostriedku. Právo sťažovateľky na dvojinštančné konanie preto bolo porušené.

5. Okresný súd dospel k názoru, že poverovať súdneho exekútora spísaním zadržaných vecí súdom alebo vykonávať zo strany súdu akýsi predbežný súpis vecí je za danej situácie neúčelné a nehospodárne. Ide o právny záver, ktorý je pre sťažovateľku prekvapivý a znamená odopretie spravodlivosti. Nezákonné zamietnutie návrhu na súpis hnutelných vecí podľa § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka so zdôvodnením, že poverovať súdneho exekútora je neúčelné a nehospodárne, znamená vo svojich dôsledkoch neprípustné odopretie súdnej ochrany uplatnenému subjektívnemu právu.

6. Za rovnako arbitrárne považuje sťažovateľka aj tvrdenie okresného súdu o tom, že súpis hnutelných vecí by mal byť údajne spojený s neprimeranými nákladmi. Ide o tvrdenie, ktoré nebolo nijako podložené. Samotný úkon vykonania súpisu je otázkou doslova 20 minút.

7. Pre sťažovateľku je nepochopiteľné, že všeobecné súdy nerozlišujú medzi jej záložným a zádržným právom. Záložné právo sťažovateľky vyplýva jednak z čl. III bodu 5 zmluvy o nájme nebytových priestorov z 27. januára 2014 („právo veci nájomcu predať a z výťažku uspokojiť svoje splatné pohľadávky voči nájomcovi, pričom zbytok je povinný vrátiť nájomcovi“), ale tiež z ustanovenia § 672 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na ochranu zákonného záložného práva môže sťažovateľka zadržať hnutelné veci žalovanej, pokiaľ jej pohľadávka na nájomnom nebola uhradená, pretože po odnesení vecí by záložné právo sťažovateľky k hnutelným veciam žalovanej zo zákona zaniklo. Ide teda o právny

prostriedok ochrany, ktorým s'ťažovateľka môže ochrániť svoje záložné právo tak, aby ho neskôr mohla vykonať. Ako to vyplýva z ustanovenia § 672 ods. 2 druhej vety Občianskeho zákonníka, takýto prostriedok právnej ochrany môže s'ťažovateľka uplatniť, ak sa hnutelné veci odstraňujú (teda ak by hrozil zánik záložného práva odnesením veci) a nájomné nie je zaplatené alebo zabezpečené. V takom prípade, ak s'ťažovateľka zadrží hnutelné veci na ochranu svojho záložného práva, je povinná požiadať súd o spísanie vecí. Nespísanie hnutelných vecí je potom len svojvôľou súdu, ktorý takéto rozhodnutie neoprel o žiadne zákonné ustanovenie. Uvedeným právnym názorom došlo k porušeniu princípov právneho štátu a princípu právnej istoty podľa čl. 1 ods. 1 ústavy, ako aj k porušeniu základného práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Pokiaľ ide o otázku „zabezpečenia“ nájomného (ustanovenie § 672 ods. 2 druhá veta Občianskeho zákonníka), tento zákonný pojem je súdmi vykladaný chybné, a to na ujmu s'ťažovateľky z toho dôvodu, že jej pohľadávka údajne má byť zabezpečená ručením. Ručenie nemá uhradzovaciu funkciu, a preto je slabším prostriedkom ochrany ako záložné právo. Okresný súd zároveň poprel existujúcu judikatúru tvrdeniami o tom, že pre zmenu procesného predpisu nie je možné prihliadať na judikatúru posudzujúcu hmotnoprávnu normu, a že preto by od 1. júla 2016 nemala vo veci existovať žiadna relevantná judikatúra. Pritom hmotnoprávne ustanovenie § 672 ods. 2 druhej vety Občianskeho zákonníka sa nezmenilo a s'ťažovateľka nevidí dôvod na rozdielny výklad za situácie, keď sa o veci konalo od 29. júla 2014. Druhým porušením legitímnych očakávaní s'ťažovateľky vychádzajúcich zo záveru, že ak súd pri žiadosti o preventívny súpis vydá formálne rozhodnutie, nájomcovi ho doručí až na mieste samom tak, aby nebol zmarený účel preventívneho súpisu, je postup okresného súdu, ktorý doručil uznesenie žalovanej a umožnil podať jej odvolanie, čím zmaril účel súpisu. Došlo tým k závažnému zásahu do princípu právnej istoty, resp. legitímnych očakávaní s'ťažovateľky a v konečnom dôsledku k hrubému porušeniu princípu spravodlivosti.

9. Okresný súd neumožnil s'ťažovateľke reagovať na podanie žalovanej z 24. mája 2018, ktoré žalovaná podala elektronicky, a toto vyjadrenie zaslal s'ťažovateľke až spolu s meritórnym rozhodnutím, ktorým návrh zamietol. Ide o postup, ktorým bola porušená

požiadavka na rovnosť zbraní v zmysle čl. 47 ods. 2 a 3, ako aj práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

10. Po podaní žiadosti o súpis hnutelných vecí okresný súd prideliť vec sudcovi určenému v rozpore s rozvrhom práce na rok 2014, keďže ju prideliť súdnemu oddeleniu 24 Cb. Pritom podľa II. časti Spoločné zásady pre trestnoprávny, občianskoprávny a obchodnoprávny úsek rozvrhu práce okresného súdu na rok 2014 v zmysle bodu 35b návrhy na vykonanie súpisu hnutelných vecí podľa § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa zapisujú do registra „C“ náhodným výberom s tým, že v zmysle bodu 36 v prípade nejasnosti aplikácie týchto zásad rozhoduje predseda súdu. Z aplikovania zásad vymedzených rozvrhom práce je zrejmé, že súdne oddelenie 24 Cb je organizačne zaradené pod Obchodnoprávny register. Predmetná vec je však žiadosťou o vykonanie súpisu hnutelných vecí podľa ustanovenia § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Napriek skutočnosti, že v zmysle už spomínaného bodu 35b mal byť predmetný návrh zapísaný do Občianskoprávneho registra „C“, táto povinnosť splnená nebola. Vzhľadom na skutočnosť, že žiadosť bola pridelená v rozpore s rozvrhom práce okresného súdu na rok 2014, sťažovateľka namietala nezákonnosť obsadenia súdu, resp. porušenie práva na zákonného sudcu.

11. Sťažovateľka požaduje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

«I. Pridelením návrhu sťažovateľa na súpis hnutelných vecí podľa § 672 ods. 2 súdnemu oddeleniu 24Cb zapísanému v registri súdnemu oddeleniu v registri „Cb“ a nie v registri „C“ bola vec pridelená v rozpore s bodom 35b/ Spoločných zásad pre trestnoprávny, občianskoprávny a obchodnoprávny úsek vymedzených Rozvrhom práce Okresného súdu Bratislava III na rok 2014, Spr. 3947/2013 v zmysle požiadavky „Návrhy na vykonanie súpisu hnutelných vecí podľa § 672 ods. 2 Občianskeho zákona sa zapisujú do registra „C“ náhodným výberom.“, čím Okresný súd Bratislava III porušil základné právo sťažovateľa na práva na zákonného sudcu podľa Čl. 48 ods. 2 (správne má byť zrejme podľa čl. 48 ods. 1, pozn.) Ústavy SR a na spravodlivé konanie a rozhodnutie podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

II. Výrokom uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26.07.2018, č. k.: 24Cb/134/2014-377 (1314217771), ktorým súd návrh v merite veci zamietol rozhodnutím

vo forme uznesenia, bolo porušené právo sťažovateľa konať pred súdom podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, právo na verejné vyhlásenie rozsudku v zmysle Čl. 142 ods. 3 Ústavy SR ako aj Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj základné právo sťažovateľa na účinný opravný prostriedok podľa Čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

III. Výrokom uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26.07.2018, č. k.: 24Cb/134/2014-377 (1314217771), ktorým súd návrh v merite veci zamietol tak návrh na súpis hnutelných vecí ako aj návrh na preventívny súpis s odôvodnením, že so súpisom by boli spojené neprimerané náklady a takéto konanie by bolo značne nehospodárne, bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces a na prístup k súdu [denegatio iustitiae] podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a došlo k porušeniu princípu právnej istoty ako súčasť právneho štátu podľa Čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

IV. Výrokom uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26.07.2018, č. k.: 24Cb/134/2014-377 (1314217771) v spojení s výrokom uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2019, č. k.: 2Cob/16/2019-463 (1314217771), ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na súpis hnutelných vecí ako aj návrh na preventívny súpis s odôvodnením, že „došlo k zmene okruhu vecí“, bolo porušené základné právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces garantované Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V. Postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn.: 24Cb/134/2014 a ukladaním povinností sťažovateľovi nad rámec zákonného ust. § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a následným výrokom uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26.07.2018, č. k.: 24Cb/134/2014-377 (1314217771) v spojení s výrokom uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2019, č. k.: 2Cob/16/2019-463 (1314217771), ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na súpis hnutelných vecí ako aj návrh na preventívny súpis s odôvodnením, že žalobca neuviedol, „aké ďalšie veci, ktoré sú vlastníctvom odporcu, navrhovateľ stále ešte zadržáva“, ktoré zistenie bolo úlohou súdu a vlastným predmetom konania, bol porušený základný princíp právneho štátu a princíp právnej istoty podľa Čl. 1 ods. 1 Ústavy SR a bolo porušené základné právo sťažovateľa

na spravodlivý súdny proces garantované Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

VI. Neprihliadnutím na zmluvné záložné právo sťažovateľa samostatne existujúceho popri zákonom záložnom práve sťažovateľa a nevykonaním súpisu hnutelných vecí Okresným súdom Bratislava III bolo postupom a výrokom uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26.07.2018, č. k.: 24Cb/134/2014-377 (1314217771) v spojení s výrokom uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2019, č. k.: 2 Cob/16/2019-463 (1314217771), ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na súpis hnutelných vecí ako aj návrh na preventívny súpis, bolo porušené základné právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces garantované Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

VII. Výrokom uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26.07.2018, č. k.: 24Cb/134/2014-377 (1314217771) v spojení s výrokom uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2019, č. k.: 2Cob/16/2019-463 (1314217771), ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na súpis hnutelných vecí ako aj návrh na preventívny súpis z dôvodu, že ručiteľské vyhlásenie [REDAKOVANÉ] je platné, hoci rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 04.07.2017, č. k.: 38Cb/263/2014-351 (5114224478) potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 18.04.2018, č. k.: 13Cob/195/2017-482 (5114224478) bolo totožné ručiteľské vyhlásenie [REDAKOVANÉ] vyhlásené za absolútne neplatné, bol porušený základný princíp právneho štátu a z neho vyplývajúci princíp právnej istoty a princíp predvídateľnosti súdneho rozhodovania a ochrany legitímnych očakávaní podľa Čl. 1 ods. 1 Ústavy SR a bolo porušené základné právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces garantované Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

VIII. Doručením vyjadrenia protistrany zo dňa 24.05.2018 podaného elektronicky až spolu s meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie sťažovateľovi v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn.: 24 Cb/134/2014 bez možnosti vyjadrenia sa k nemu, bola postupom Okresného súdu Bratislava III porušená požiadavka na rovnosť zbraní v zmysle Čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na spravodlivý súdny proces podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v neprospech sťažovateľa.

IX. Nepodaním návrhu na podanie výkladového stanoviska k jednotnej aplikácii ust. § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka Okresný súd Bratislava III a Krajský súd v Bratislave porušili základné právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces garantované Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

X. Uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26.07.2018, č. k.: 24Cb/134/2014-377 (1314217771) a uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2019, č. k.: 2Cob/16/2019-463 (1314217771) sa zrušujú a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava III na ďalšie konanie a rozhodnutie.

XI. Okresnému súdu Bratislava III a Krajskému súdu v Bratislave sa zakazuje pokračovať v porušovaní označených základných práv sťažovateľa.

XII. Okresný súd Bratislava III a Krajský súd v Bratislave sú povinní nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 346,26 EUR (2 úkony právnej služby – prevzatie a príprava právneho zastupovania + spísanie ústavnej sťažnosti a jej podanie vrátane režijných paušálov) na účet advokáta JUDr. Martina Kovácsa..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.»

II.

Z napadnutých rozhodnutí súdu sťažnosťou

12. Uznesením okresného súdu č. k. 24 Cb 134/2014-377 z 26. júla 2018 v právnej veci sťažovateľky ako žalobkyne proti obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] s. r. o, ako žalovanej (ďalej len „žalovaná“) bola žiadosť sťažovateľky o vykonanie súpisu hnutel'ných vecí podľa ustanovenia § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka zamietnutá. Okresný súd posúdil, že ručiteľské vyhlásenie [REDAKOVANÉ] je platné, v dôsledku čoho sú pohľadávky sťažovateľky voči žalovanému zo zmluvy o nájme zabezpečené ručením tretej osoby. Na základe toho súd dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky na zadržanie hnutel'ných vecí v zmysle ustanovenia § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže pohľadávka sťažovateľky voči žalovanému z titulu nájomného je zabezpečená. Bez ohľadu na uvedené okresný súd posudzuje, že sťažovateľka má v súčasnosti voči žalovanému právoplatné súdne rozhodnutie na zaplatenie dlžného nájomného vo výške istiny a príslušenstva. V súčasnosti procesné predpisy nemajú úpravu týkajúcu sa postupu súdu pri súpise hnutel'ných vecí, ani úpravu o výkone rozhodnutia, s výnimkou rozhodnutia

vo veciach maloletých. Výkon rozhodnutia v ostatných veciach je upravený Exekučným poriadkom. Pri exekúcii na uspokojenie práva na peňažné plnenie exekútor bezodkladne vykoná potrebné úkony na zistenie majetku postihnuteľného exekúciou v rozsahu primeranom vymáhanému nároku. S prihliadnutím na uvedené je súd toho názoru, že sťažovateľka sa môže účinnejšie domáhať ochrany svojich práv postupom podľa Exekučného poriadku. Po štyroch rokoch od zadržania veci nie je podľa súdu namieste poverovať súdneho exekútora spísaním vecí v zmysle § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 195 písm. d) Exekučného poriadku, pretože existuje jednoznačná právna úprava týkajúca sa súpisu hnutel'ných vecí pre účely uspokojenia pohľadávky priznanej právoplatným súdnym rozhodnutím.

13. Proti uzneseniu okresného súdu podala sťažovateľka v zákonnej lehote odvolanie s tým, že uznesením okresného súdu boli porušené základné zásady civilného konania, vo veci rozhodoval sudca určený v rozpore s rozvrhom práce okresného súdu, došlo k porušeniu princípu právnej istoty, popretiu konštantnej judikatúry, odňatiu práva sťažovateľky konať pred súdom, porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces, porušeniu princípu rovnosti zbraní v konaní, porušeniu zásady legitímnych očakávaní a k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Uznesením krajského súdu č. k. 2 Cob 16/2019-463 z 29. mája 2019 bolo uznesenie okresného súdu potvrdené. Uznesenie krajského súdu bolo doručené 8. júla 2019. Odvolací súd bol toho názoru, že odvolanie sťažovateľky nie je dôvodné. Pokiaľ ide o námietku žalobcu v podanom odvolaní, že v predmetnej veci malo byť rozhodnuté rozsudkom, a nie uznesením, a že došlo k porušeniu práva na verejné vyhlásenie rozsudku a čl. 142 ods. 3 ústavy, odvolací súd sa pridržiava svojho právneho názoru, že v predmetnej veci nejde o sporové konanie a je potrebné pri podanom návrhu zo strany žalobcu na súpis hnutel'ných vecí postupovať podľa príslušných ustanovení § 672 Občianskeho zákonníka.

14. Pokiaľ ide o námietku sťažovateľky, že vec mala byť podľa rozvrhu práce daná do registra „C“ a že bola rozhodnutá nezákonným sudcom, keďže bola nesprávne zapísaná do oddelenia „Cb“, odvolací súd sa s touto námietkou sťažovateľky nestotožňuje a poukazuje na to, že aj v prípade, že vec má byť zapísaná do registra „C“ a bola zapísaná mylne do registra „Cb“, bola náhodným výberom pridelená „príslušnému“ sudcovi. Nebolo

tak porušené právo na spravodlivý proces. Odvolací súd dospel k záveru, že vec bola pridelená zákonnému sudcovi, keďže mylný zápis nebol zo strany sudcu v stanovenej lehote namietaný. Odvolací súd navyše poukazuje na skutočnosť, že sporným medzi sťažovateľkou a žalovaným z hľadiska posúdenia súdu bola otázka, či predmetná vec je sporovým alebo nesorovým konaním. S ohľadom na to nemožno zapísanie veci v registri „Cb“ považovať za takú vadu konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Sudca, ktorému bola vec pridelená, je sudcom Okresného súdu Bratislava III. Zo žiadnych listinných dôkazov nebolo preukázané, že by mu nebola vec pridelená zákonným spôsobom, pretože sudca, ktorý v predmetnej veci rozhodoval, je sudcom Okresného súdu Bratislava III. Aj napriek tomu, že rozhoduje spory zaradené v registri „Cb“, nebolo preukázané, že by mu táto vec nebola pridelená náhodným výberom. Zapísanie veci do súdneho oddelenia „24 Cb“ nie je porušením základného práva žalobcu na zákonného sudcu garantovaného v čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru. Sudca, ktorý rozhoduje v oddelení „Cb“, môže rozhodovať nesorovú vec z oddelenia „C“, pokiaľ mu bola pridelená náhodným výberom.

15. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že ručiteľský záväzok [REDACTED] je platným záväzkom. Stotožňuje sa i so záverom, že vo veci o zaplatenie nájomného s príslušenstvom bolo v prospech sťažovateľky právoplatne rozhodnuté Okresným súdom Žilina v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, preto sa sťažovateľka môže účinne domáhať ochrany svojich práv postupom podľa Exekučného poriadku. V súčasnosti platné procesné predpisy Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového poriadku nemajú úpravu týkajúcu sa postupu súdu pri súpise hnutelných vecí ani úpravu o výkone rozhodnutia s výnimkou rozhodnutia vo veciach maloletých detí. Preto sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie v tom, že v súčasnosti by bolo neúčelné a nevhodné spisovať predbežný súpis zadržaných vecí.

III.

Relevantné ustanovenia právnych predpisov

16. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo

ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

17. Podla § 56 ods. 1 zákona o ustavnom sude ustavny súd navrh na zaatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

18. Podla § 56 ods. 2 zákona o ustavnom sude ustavny súd môže na predbežnom prerokovaní bez ustneho pojednávania uznesením odmietnuť navrh na zaatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemáš ustavny súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podla § 34 alebo § 35 až ustavny súd nevyhovel ziadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podla § 37,
- c) ktorý nemá nalezitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

19. Podla § 132 ods. 1 zákona o ustavnom sude ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ustavna saznost tyka, je príslušný rozhodovať iný súd, ustavny súd uznesenim ustavnu saznost odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

IV.

Právny záver

20. Na prerokovanie a rozhodnutie o podanej ustavnej sťažnosti nie je daná právomocí ustavneho súdu, preto je potrebne ustavnu saznost odmietnut pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie [§ 56 ods. 2 písm. a), § 132 ods. 1 zákona o ustavnom súde].

21. Proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 24 Cb 134/2014 z 26. júla 2018 podala sťažovateľka (riadiac sa poucenim okresného súdu, ktoré podla jej právneho názoru bolo

nesprávne) odvolanie ako riadny opravný prostriedok, o ktorom krajský súd meritórne konal a rozhodol, keď svojím uznesením č. k. 2 Cob 16/2019-463 z 29. mája 2019 uznesenie okresného súdu potvrdil. O ochrane označených práv sťažovateľky teda meritórne konal a rozhodol krajský súd v rámci odvolacieho konania, čím je zároveň v tejto časti vylúčená právomoc ústavného súdu.

22. Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľka podala proti uzneseniu krajského súdu č. k. 2 Cob 16/2019-463 z 29. mája 2019 dovolanie, to aj napriek tomu, že v podanej ústavnej sťažnosti zastáva jednoznačný právny názor o neprípustnosti dovolania v danom prípade. Navyše treba dodať, že sťažovateľka nepovažovala za potrebné informovať ústavný súd o tom, že v rozpore s vlastným právnym názorom dovolanie podala. Ústavný súd zistil túto skutočnosť z vlastnej iniciatívy dopytom na okresný súd. Z uvedeného možno uzavrieť, že právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľky podľa ústavy a dohovoru vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu má teraz v rámci dovolacieho konania najvyšší súd.

23. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2019

predsedníčka senátu